

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **Zlínský kraj**, IČ 70891320
sídlem třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, IČ 66002222
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2024, č. j. MMR-282/2024-26,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 10. 1. 2024, č. j. MMR-282/2024-26, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl námitky žalobce a potvrdil opatření Řídícího orgánu integrovaného regionálního operačního programu (dále jen „ŘO IROP“, příp. „poskytovatel dotace“) ze dne 19. 9. 2023 (dále jen „opatření“). Tímto opatřením poskytovatele dotace nebyla dle ustanovení § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o rozpočtových pravidlech“, příp. „ZRP“) za porušení části III odst. 1 bod 2 Podmínek

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 1. 3. 2019, č. j. MMR-11281/2019-55/1, ve znění pozdějších změn, vyplacena k žádosti o platbu částka 6.682.602,46 Kč.

Žalobní body

2. Žalobce nejprve uvedl, že základem sporu je otázka, zda měl poskytovatel dotace přistoupit k opatření, jímž byla krácena předmětná dotace. Žalobce zastává názor, že jednal tak, že se žádného porušení zásad 3E (zásady efektivnosti, hospodárnosti a účelnosti) v rámci zadávání veřejné zakázky označené v systému MS2014+ číslem 0009 a s názvem „Modernizace výtahů v 21. budově“ (dále jen „VZ0009“) nedopustil (směřující proti Zjištění 1) a že ani neporušil pravidla zákona č. 134/2016, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o zadávání veřejných zakázek“, příp. „ZZVZ“) v rámci zadávání veřejné zakázky označené v systému MS2014+ číslem 0006 a s názvem „Budova č. 21 – Obnova páternosteru“ (dále „VZ0006“) – směřuje proti Zjištění 2, a že by tak mělo dojít v souladu s Rozhodnutím o poskytnutí dotace k proplacení i zbývajících částí dotace ve výši 6.682.602,46 Kč, neboť je žalobce toho názoru, že předložil v rámci Procesu posuzování Žádosti o platbu, potažmo v příloze této žaloby, takové důkazy a argumenty, proti kterým nemůže Rozhodnutí MMR obstát.
3. Žalobce poté přistoupil k představení námitek týkajících se Zjištění 1, jež se týká zadávacího řízení (dále také „ZŘ“) VZ0009 jehož předmětem byla modernizace 4 ks stávajících osobních rychlovýtahů, jež probíhalo formou zjednodušeného podlimitního řízení dle příslušných ustanovení ZZVZ. V rámci argumentů ke Zjištění 1 žalobce vylíčil nabídky účastníků ZŘ (v počtu 3) a jejich následné hodnocení. Nabídka společnosti VYMYSLICKÝ - VÝTAHY spol. s r.o., se sídlem Uherské Hradiště, Jarošov, Pivovarská 542, 686 01, IČ: 44962185 (dále jen „účastník Vymyslický“) s nabízenou cenou 20.210.782,09 Kč bez DPH, dále nabídka společnosti EURO VÝTAHY s.r.o., se sídlem Praha 8, Kobylisy, Ke Stírce 1845/39, 182 00 Praha 8, IČO: 24665631 (dále také jen „vybraný dodavatel“) s nabízenou cenou 23.309.564,95 Kč bez DPH, a dále nabídka společnosti OTIS a.s., se sídlem J. Opletala 3506/45, 690 02 Břeclav, IČO: 42324254 (dále jen „účastník OTIS“) s nabízenou cenou 24.990.000,- Kč bez DPH. V rámci hodnotících kritérií (ekonomické výhodnosti nabídek) byla hodnocena:
 - a) celková nabídková cena za předmět plnění bez DPH s váhou 65 %,
 - b) délka realizace stavebních prací ve dnech s váhou 25 %
 - c) reakční doba od nahlášení poruchy s váhou 10 %.
4. Účastník OTIS nedosáhl v žádném ze tří uvedených hodnotících kritérií nižší hodnoty než účastník Vymyslický ani než vybraný dodavatel, přičemž cenu nabídl účastník OTIS nejvyšší. Účastník Vymyslický a vybraný dodavatel se v hodnotících kritériích ad b) a c) nelišili, lišili se pouze v hodnotícím kritériu ad a), kdy účastník Vymyslický nabídl nižší cenu než vybraný dodavatel.
5. Žalobce, jakožto zadavatel, shledal v nabídkách účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele nedostatky spočívající zejména v tom, že ve svých nabídkách ocenili některé stavební položky (náklady) nulou, což dle zadávací dokumentace VZ0009 (konkrétně bodu 13.6 Výzvy k podání nabídek) bylo nepřípustné, proto požádal oba účastníky zadávacího řízení v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 113 odst. 4 ZZVZ o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny a poskytl jim k tomu přiměřenou lhůtu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Účastník Vymyslický ve stanovené lhůtě nedoložil ničeho a na další telefonické několikeré kontaktování nijak nereagoval. S ohledem na shora uvedené proto žalobce vyloučil dne 29. 3. 2018 účastníka Vymyslický ze zadávacího řízení VZ0009 a posléze uzavřel smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky s účastníkem druhým v pořadí, tj. s vybraným dodavatelem, který na výše uvedenou žádost reagoval a v rámci odpovědi nedostatky své nabídky vysvětlením odstranil. Žalobce uvedl, že toto jeho jednání, když se nepokusil o další opakované písemné žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny vůči účastníku Vymyslický, shledal žalovaný jako jednání, které je v rozporu se zásadami 3E, za což zkrátil žalobci dotaci o částku ve výši 3.036.779,63 Kč.

6. Žalobce namítá, že nikterak nevybočil z principů 3E, což odůvodňuje tím, že učinil výzvu účastníkovi Vymyslický (jež je dle žalobce fakultativní možností jednání dle ZZVZ), přičemž nad rámec toho se snažil tohoto účastníka telefonicky kontaktovat, i když žádnou takovou povinnost neměl. Při vyloučení tohoto účastníka ze ZŘ, z důvodu, že nic nevysvětlil, jednal zcela v rámci dodržení nejen ZZVZ i příslušných dotačních pravidel, ale i v mezích a naplnění zásad 3E. Opačný výklad, který učinil žalovaný, je dle žalobce zcela extenzivním a nepřipustným výkladem naplnění zásad 3E. Stran tvrzení žalovaného, že mělo dojít k opakování ZŘ pro jeho netransparentnost a vyloučení účastníka Vymyslický, žalobce uvedl, že tento postup by přinesl další náklady spočívající v administraci nového ZŘ a zvýšení celkové ceny veřejné zakázky s ohledem na situaci ve stavebnictví v roce 2018. Z tohoto žalobce usuzuje, že jednal s péčí řádného hospodáře a neporušil zásady 3E, když vyloučil účastníka Vymyslický ze ZŘ dle ustanovení § 48 odst. 4 ZZVZ a uzavřel smlouvu s účastníkem v pořadí druhým. Rovněž žalobce upozorňuje na to, že i cenová nabídka vybraného dodavatele byla stále nižší (o 1 767 000 Kč), než předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Současně žalobce připomíná, že ZŘ je vysoce formalizovaný proces, který má svá pravidla každé pochybení, byť i jen formální, může vést k tomu, že účastník nebude vybrán jako dodavatel.
7. K tvrzení žalovaného, že žalobce mohl mít indicie, že v rámci VZ0009 došlo k tendenčnímu jednání dodavatelů ve snaze ovlivnit výběr dodavatele či že mohlo dojít k ovlivnění nebo potenciálnímu ovlivnění předmětného zadávacího řízení, žalobce uvedl, že tyto indicie neměl. Žalobce k tomu poukazuje na to, že ani Policie České republiky (dále „policie“, příp. „PČR“), ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále „ÚOHS“), kteří přesně takovéto žalovaným tvrzené jednání účastníků ZŘ prošetřovali, neshledali za protiprávní, přičemž dle žalobce tyto orgány disponovaly daleko „širšími zákonnými vyšetřovacími nástroji“, než měl k dispozici žalobce a rovněž jim byla dána delší lhůta pro prošetření, jak takové jednání prokázat. Tvrzení žalovaného o tendenčním jednání účastníků ZŘ není tak dle žalobce ničím doložené a prokázané, a je proto čistě spekulativní a účelové pro obhajobu tvrzení o porušení zásad 3E ze strany žalobce.
8. Žalobce rovněž napadá způsob výpočtu krácení dotace u VZ0009 – vyčíslení nezpůsobilých výdajů, které učinil žalovaný. Žalovaný totiž způsob výpočtu krácení dotace za údajné porušení zásad 3E ničím nepodložil. Ani tak dle žalobce učinit nemohl, poněvadž za toto porušení zásad 3E není v dotačních pravidlech žádná sankce či její výše nebo způsob jejího výpočtu definována. Žalobce namítá, že zcela absentuje transparentnost a předvídatelnost výpočtu krácení dotace provedeného žalovaným, čímž mělo dojít k porušení zásady legitimního očekávání. Žalovaný dle žalobce v podstatě učinil ad hoc

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

výklad dotačních pravidel a sankcí za jejich porušení, který nebyl dopředu nikomu znám, a který odporuje zásadě legitimního očekávání. Výpočet krácení dotace provedený žalovaným, tj. odečtení ceny účastníka druhého v pořadí – vybraného dodavatele (23.309.564,95 Kč bez DPH) od ceny účastníka prvního v pořadí – účastníka Vymyslický (20.210.782,09 Kč bez DPH), je dle žalobce ničím nepodloženým excesivním ad hoc výpočtem, který nelze bez dalšího přijmout. Dle žalobce si žalovaný nemůže být ani zcela jistý, že by nabídková cena účastníka Vymyslický byla ve smluvním plnění cenou konečnou.

9. Dále žalobce namítá, že je paradoxní, že žalovaný v Rozhodnutí MMR na jedné straně vyčítá žalobci, že se nechoval dle zásad 3E, když nezrušil ZŘ při žalovaným tvrzené existenci podezření z ovlivnění zadávacího řízení, účelovému a tendenčnímu jednání účastníků zadávacího řízení ve snaze ovlivnit výběr dodavatele, a na druhé straně pro výpočet krácení dotace použije žalovaný bez zaváhání či detailního zdůvodnění nabídkovou cenu účastníka Vymyslický jako cenu reálnou (čili pro výpočet krácení dotace pravděpodobně žalovanému tato cena jako tendenční a účelová vůbec nevádí). Žalobce namítá, že pokud chtěl žalovaný postupovat při stanovení finanční opravy odpovědně, měl si nechat vytvořit expertní posudek týkající se reálnosti nabídkové ceny účastníka Vymyslický. To však neučinil a zatížil tak své rozhodnutí vadou. K tomuto dále odkazuje žalobce na jím provedenou analýzu, z níž vyplývá, že účastník Vymyslický při stanovení jím nabízené celkové nabídkové ceny výrazným způsobem excesivně vybočil ze své dosavadní obchodní politiky a silně „podstřelil“ cenu, která by jinak byla za předmět plnění veřejné zakázky v místě a čase obvyklá a reálná.
10. V další části žaloby žalobce uplatnil námitky vůči Zjištění 2, týkajícího se VZ0006, jejímž předmětem byla obnova oběžného výtahu (páternoster), které probíhalo formou zjednodušeného podlimitního řízení dle příslušných ustanovení ZZVZ v roce 2018, přičemž byly podány rovněž 3 nabídky. Nabídka společnosti VYMYSLICKÝ - VÝTAHY spol. s r.o., se sídlem Uherské Hradiště, Jarošov, Pivovarská 542, 686 01, IČO: 44962185 („účastník Vymyslický“), s nabízenou cenou 12.000.000,- Kč bez DPH, dále nabídka společnosti EURO VÝTAHY s.r.o., se sídlem Praha 8, Kobylisy, Ke Stírce 1845/39, 182 00 Praha 8, IČO: 24665631, („vybraný dodavatel“), s nabízenou cenou 13.500.023,- Kč bez DPH, a dále nabídka společnosti Výtahy Plzeň - Elex, s.r.o., se sídlem U Hřbitova 1109/24, 318 00 Plzeň, IČO: 45359512 (dále „účastník Plzeň“) s nabízenou cenou 14.123.723,- Kč bez DPH. V rámci hodnotících kritérií (ekonomické výhodnosti nabídek) byla hodnocena:
 - a) celková nabídková cena za předmět plnění bez DPH s váhou 70 %,
 - b) délka realizace stavebních prací ve dnech s váhou 20 %
 - c) reakční doba od nahlášení poruchy s váhou 10 %.
11. Účastník Plzeň měl všechny ze tří uvedených hodnotících kritérií vyšší než účastník Vymyslický i než vybraný dodavatel. Účastník Vymyslický a vybraný dodavatel se v hodnotících kritériích ad b) a c) nelišili, a lišili se tak pouze v hodnotícím kritériu ad a), kdy účastník Vymyslický nabídl nižší cenu než vybraný dodavatel. Po posouzení a hodnocení nabídek byl vybrán k uzavření smlouvy účastník Vymyslický a byl vyzván postupem dle ustanovení § 122 odst. 3 ZZVZ k předložení dokladů a údajů před podpisem smlouvy s dostatečnou lhůtou a současně s upozorněním, že nedoloží-li požadované, bude ze zadávacího řízení vyloučen. Účastník Vymyslický na výzvu žalobce nijak nereagoval, a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

proto byl vyloučen ze zadávacího řízení. Následně byl postupem dle ustanovení § 122 odst. 3 ZZVZ vyzván k předložení dokladů a údajů před podpisem smlouvy účastník druhý v pořadí, tj. vybraný dodavatel. Tento požadované doklady doložil, a proto s ním byla uzavřena smlouva.

12. Porušení pravidel pro zadávání zakázek žalobcem shledává žalovaný v tom, že v rámci VZ0006 byla jak účastníkem Vymyslický, tak vybraným dodavatelem, předložena pro prokázání příslušné části technické kvalifikace významná zakázka (reference-osvědčení) ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o veřejných zakázkách“) od stejného objednatele příslušných stavebních prací, který byl označen jako „Městský úřad Praha“ a podepsána bez uvedení jména či funkce podepisující osoby. Žalovaný vyvodil porušení pravidel pro zadávání zakázek z důvodu porušení zásady transparentnosti ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ, když vágně označenou referenci s blíže neurčitým objednatelem „Městský úřad Praha“ považoval žalobce za řádnou, aniž by vyvstaly pochybnosti ohledně toho, kdo je jejím skutečným vystavovatelem, případně zda je vůbec reálně, že „Městský úřad Praha“ by mohl být jejím vystavovatelem. Žalovaný uvedl, že předmětná reference se jeví jako nejednoznačná až zmatečná a že žalobce měl učinit další kroky směřující k tomu, aby bylo postaveno najisto, kdo je skutečným objednatelem v referenci uvedených stavebních prací, neboť dle názoru žalovaného existují pochybnosti ohledně skutečného objednatele, a žalobce tak založil netransparentnost zadávacího řízení, když zcela rezignoval na svou povinnost odstranit takové pochybnosti. Za toto jednání žalobce a podle kvalifikace č. 2, bodu 13 přílohy č. 5 OPŽP3, vydání 1.15, vyčíslil žalovaný finanční opravu ve výši 25 % z částky poskytnuté podpory na dotčenou veřejnou zakázku, tj zkrátit žalobci dotaci o částku ve výši 3.645.822,63 Kč.
13. Žalobce stran Zjištění 2 namítá, že ohledně existence či pravosti referenční zakázky s názvem „Rekonstrukce páternosteru – Městský úřad Praha“ předložené vybraným dodavatelem v rámci VZ0006, stále trvá spor. Účastníky tohoto sporu jsou žalobce a ÚOHS. K rozhodnutí v tomto sporu je příslušný Krajský soud v Brně (ke dni rozhodování zdejšího soudu dosud ve věci 30 Af 4 /2023 nebylo řízení u Krajského soudu v Brně ukončeno – pozn. soudu) Žalobce tvrdí, že hodnotící komise se nezabývala v protokolu blíže rozporuplností nebo nejasností předmětné referenční zakázky vybraného dodavatele, jelikož neměla pochybnost o její pravosti či existenci. Nedostatek v určitosti objednatele referenční zakázky byl vyhodnocen jen jako čistě formální nepřesnost nemající potenciál vyvolat důvodnou pochybnost o pravosti referenční zakázky. Pochybnost o pravosti či existenci reference dle žalobce nevyvolala ani zvolená identifikace referenčního objednatele, ani do určité míry jistá shodnost referenční zakázky s tou, kterou předložil účastník Vymyslický. Žalobce se dále domnívá, že disponoval potřebnými podklady pro řádné posouzení splnění technické kvalifikace dle ustanovení § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Stran samotného pojmu „Městský úřad Praha“ žalobce uvedl, že se domníval, že se jedná o zkomoleninu Magistrátu hlavního města Prahy a nepojal tak o referenční zakázce podezření.
14. Dále se v žalobě věnoval námitkám údajného procesního pochybení žalovaného. Žalovaný, resp. Centrum pro regionální rozvoj (dále „CRR“), sice zahájil posuzování Žádosti o platbu správně ve smyslu administrativního ověření, nicméně dle názoru žalobce v okamžiku, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

žalovaný vyhodnotil v rámci kontroly VZ0006 podezření na porušení pravidel pro zadávání zakázek spočívající v neurčitosti objednatele předložené referenční zakázky vedoucí k nejednoznačnosti ohledně prokázání splnění kvalifikace vybraného dodavatele nebo v rámci kontroly VZ0009 podezření na věcně nezpůsobilé výdaje spočívající v porušení zásad 3E, měl zahájit vůči žalobci veřejnosprávní kontrolu ve smyslu kapitoly 22.2.4, potažmo 22.3 OPŽP a dle zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „kontrolní řád“, příp. „KŘ“). Toto však žalovaný, resp. CRR, neučinil, čímž se dle žalobce dopustil zásadního procesního pochybení a upřel tak žalobci uplatnění příslušných práv uvedených v kapitole 22.3.1 OPŽP a v ustanovení § 10 kontrolního řádu.

15. Žalobce poukazuje na to, že administrativní ověření prováděné žalovaným, resp. CRR, trvalo cca 4 a půl roku, což dle žalobce nelze považovat za administrativní ověření ve smyslu kapitoly 22.2.1 OPŽP. Navíc některé úkony jiných orgánů např. ÚOHS a prověřování „bid riggingu“ byly opakovány znovu i po 3 letech, a to v zásadě bezdůvodně, což učinilo administrativní ověření Žádosti o platbu nepřiměřeně zdlouhavé. Žalovaný, resp. CRR, dle žalobce nebyl schopen administrativní řešení ukončit bez toho, aniž by čekal na výsledky ÚOHS či Policie ČR. Žalobci však žalovaný, resp. CRR, neposkytoval žádné nebo jen kusé informace, proč není schopen administrativní ověřování Žádosti o platbu dokončit ve standardní době. Pro výše uvedené žalobce namítá, že mělo ze strany žalovaného dojít k zahájení veřejnosprávní kontroly, v rámci níž mohl žalobce uplatňovat svá příslušná práva.
16. Stejně tak žalobce uvádí, že ačkoliv předseda ÚOHS v předmětném druhostupňovém rozhodnutí (rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 23.11.2022, sp. zn. ÚOHS-R0129/2022/VZ, č.j. ÚOHS-37169/2022/161) shledal, že se žalobce dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že v rozporu se zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 ZZV posoudil referenční podmínku v nabídce vybraného dodavatele jako splněnou, aniž by tato skutečnost z dokumentace o zadávacím řízení jednoznačně vyplývala, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku, má žalobce za to, že ani sám ÚOHS, nepostavil na jisto, zda předmětná referenční zakázka od objednatele „Městský úřad Praha“ existovala či nikoliv, přičemž toto ve své správní žalobě ze dne 23. 1. 2023, kterou podal žalobce proti výše označenému pravomocnému druhostupňovému rozhodnutí ÚOHS ke Krajskému soudu v Brně (dále „krajský soud“, příp. „KSBR“), rovněž předsedovi ÚOHS vytýká.
17. Žalobce má za to, že jelikož žalovaný v rámci Procesu posuzování Žádosti o platbu nikdy nezahájil veřejnosprávní kontrolu, přičemž v podstatě jen čekal na šetření jiných orgánů (zejména ÚOHS), jejichž závěry v podstatě převzal, byla žalobci upřena možnost se legitimně bránit a uplatnit svá práva, která by mu jako kontrolované osobě příslušela v průběhu celé veřejnosprávní kontroly, pokud by tato byla zahájena ze strany žalovaného, resp. CRR, a to ve smyslu zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (dále „zákon o finanční kontrole“), a kontrolního řádu.

Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Nejprve shrnul dosavadní průběh řízení, poté přešel k reakci na námitky uvedené v žalobě a ve zbytku odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
19. Stran námitek věcně nezpůsobilých výdajů u VZ0009 žalovaný uvedl, že v případě, kdy má zadavatel veřejné zakázky více variant možného postupu, pak by měl zvolit variantu, která povede nebo může vést k hospodárnějšímu, účinnějšímu a efektivnějšímu vynaložení veřejných prostředků. To se však dle žalovaného v případě VZ0009 nestalo. Žalovaný k tomuto odkazuje na to, že vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny u účastníka Vymyslický nebylo nikterak náročné, jelikož se jednalo pouze o dvě položky v rozpočtu, a zároveň na to, že žalobce nevyužil své možnosti výzvu opakovat. Stejně tak žalovaný poukázal na to, že se dle jeho názoru žalobce nezabýval možným účelovým jednáním účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele, ačkoliv bylo dle žalovaného z jejich nabídek zřejmé, že se může jednat o personálně propojené subjekty a existovalo tak důvodné podezření na „bid rigging“, případně jiné nezákonné jednání. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by při vypsání nového ZŘ došlo k navýšení ceny veřejné zakázky. Dle názoru žalovaného byl v tomto případě dán důvod ke zrušení ZŘ dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. b) ZZVZ tím, že byl vyloučen vybraný dodavatel. Stejně tak by dle žalovaného přicházel v úvahu také důvod pro zrušení ZŘ dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, a to z důvodu podezření na účelové jednání dodavatelů.
20. K námitkám týkajícím se výpočtu krácení dotace u VZ0009 žalovaný uvedl, že finanční oprava byla vyčíslena v souladu s dotačními pravidly a se zásadou proporcionality. K tomuto žalovaný dále uvedl, že při určení „ceny v místě a čase obvyklé“ vzal v potaz nabídku účastníka Vymyslický, jelikož ze skutkových okolností případu plyne, že se jednalo o nabídkovou cenu, za kterou bylo možné realizovat předmět plnění veřejné zakázky. Poskytovatel dotace rovněž přihlédl k tomu, že nabídková cena účastníka Vymyslický nebyla posouzena jako mimořádně nízká ve smyslu § 113 ZZVZ ani samotnou hodnotící komisí. Žalovaný také nesouhlasí s tvrzením žalobce, že dotační pravidla nestanoví žádnou finanční opravu za porušení pravidel 3E. K tomuto žalovaný odkazuje na část II odst. 3 Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace, z plyne, že nezpůsobilé výdaje uhradí příjemce dotace z vlastních zdrojů.
21. Žalovaný se vyjádřil taktéž k námitkám směřujícím proti jeho závěru o porušení zásady transparentnosti dle ustanovení § 6 ZZVZ při výběru dodavatele ze strany žalobce. Tvrzení žalobce, že neměl pochybnosti o pravosti předmětné referenční zakázky žalovaný označil za alibistické a uvedl, že touto logikou by musela hodnotící komise téměř bezvýhradně akceptovat jakoukoliv referenci předloženou účastníkem. Postup žalobce při posuzování a hodnocení nabídek je dle žalovaného laxní a nedbalý, když se zřetelnými nedostatky nabídek nezabýval.
22. K namítaným procesním pochybením žalovaný uvedl, že nepochybil, když nezahájil veřejnosprávní kontrolu, jelikož v posuzovaném případě měl žalovaný na základě provedeného administrativního ověření předmětných veřejných zakázek k dispozici veškeré relevantní podklady týkající se průběhu předmětných zadávacích řízení, na jejichž základě byly dány důvodné pochybnosti o souladu postupu příjemce dotace s dotačními pravidly a právními předpisy. Za takového stavu by pak dle žalovaného nemohla přinést

veřejnosprávní kontrola žádné nové informace, jež by měly na zjištění skutkového stavu věci a jeho právní posouzení vliv. Stejně tak nebyl dle žalovaného žalobce zkrácen na svých procesních právech, jelikož mohl užít opravného prostředku dle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel – tj. námitky.

Replika žalobce

23. Žalobce v replice setrval na žalobních námitkách a dále uvedl, že tvrzení žalovaného, že teprve opakovaná výzva k vysvětlení nabídkové ceny účastníka Vymyslický, která byla zrovna nejnížší podanou nabídkou v zadávacím řízení, je naplněním zásad 3E. Tento názor je však dle žalobce pouze ojedinělým názorem zastávaným žalovaným, který se neopírá o žádný judikát, soudní rozhodnutí nebo profesní komentář k výkladu příslušného ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ. Žalobce připomíná, že v zadávacích podmínkách VZ0009 bylo výslovně uvedeno, že oceňování stavebních položek nulou je nepřipustné. Žalobce má tak za to, že zásadu 3E již dostatečně naplnil jen tím, že vůbec o vysvětlení nabídky účastníka Vymyslický, provedené ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ, požádal, ač tak činit vůbec nemusel.
24. K tvrzení žalovaného, že jednání, resp. nereagování účastníka Vymyslický na žádost zadavatele o vysvětlení nabídkové ceny, mohlo v souvislosti s personální propojeností a nabídkou posléze vybraného dodavatele naplňovat znaky tzv. bid riggingu či jiného nezákonného a účelového jednání, pročez měl zadavatel minimálně písemně opakovat žádost o vysvětlení nabídky účastníka Vymyslický, se ukázalo rovněž jako liché, když přesně toto vytýkané jednání obou zmíněných účastníků zadávacího řízení bylo prošetřováno jak ze strany ÚOHS, tak ze strany policie, přičemž nebylo žádným z příslušných orgánů shledáno (žalobci to není známo), že by se tito účastníci ZŘ nějakého nezákonného jednání či bid riggingu dopustili.
25. Žalobce dále s tvrzeními žalovaného uvedenými v jeho vyjádření k žalobě polemizuje, když říká, že pokud by chtěl žalobce postupovat dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. b) ZZVZ, mohl by tak učinit až od okamžiku, kdy by účastník Vymyslický již byl vybraným dodavatelem ve smyslu ustanovení § 122 a násl. ZZVZ. Účastník Vymyslický se ale nikdy vybraným dodavatelem nestal, protože jeho nabídka nebyla úplná, resp. odporovala zadávacím podmínkám, když dvě položky byly naceněné nulou. Tuto vadu své nabídky účastník Vymyslický neodstranil, a to ani po žádosti žalobce o vysvětlení nabídky ze dne 8. 3. 2018, doručené na e-mailovou adresu určenou účastníkem Vymyslickým pro komunikaci se zadavatelem. Proto nebylo ani potenciálně možné využít ustanovení § 127 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Dle názoru žalobce nebylo možné ani využít ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, jak navrhuje žalovaný, když podezření na bid rigging či jiné protiprávní jednání by muselo být důvodné a žalobcem jakožto zadavatelem v rámci odůvodnění takového rozhodnutí prokázané. Žalobce tak namítá, že neměl dostatek důkazů o tom, že se účastník Vymyslický a vybraný dodavatel dopustili protiprávního či účelového jednání, pro které by bylo možné zrušit zadávací řízení s odkazem na ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ.
26. Dále žalobce poukazuje na to, že žalovaný na straně jedné poukazuje na možný bid rigging a na straně druhé bez pochybností považuje cenovou nabídku účastníka Vymyslický za věrohodnou a obvyklou v čase a místě, přičemž tuto částku poté použil při výpočtu krácení dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

27. Stran samotného výpočtu opatření za nedodržení zásad 3E žalobce uvádí, že žalovaný neodkazuje přímo na úpravu, z níž výpočet plyne, nýbrž na obecná ustanovení týkající se neproplacení nezpůsobilých nákladů. Žalobce tvrdí, že ať by bylo možné či nemožné považovat celkovou výši nabídkové ceny účastníka Vymyslický za mimořádně nízkou, stále trpěla jeho nabídková cena vadami, které účastník Vymyslický nezhojil, a jako taková tedy byla nekompletní, a proto není způsobilá pro účely výpočtu uloženého opatření.
28. Co se týče námitky zkrácení procesních práv žalobce ze strany žalovaného žalobce uvedl, že by se mu dostalo daleko širších procesních práv, než to bylo v případě provedení pouhého administrativního ověření. Namítá, že zkrácení na jeho procesních právech mohlo mít vliv na zjištění skutkového stavu věci a na posouzení celého případu. Žalobce také upozorňuje na to, že nebyl v celém průběhu administrativního ověření konfrontován žalovaným, resp. jeho kontrolními orgány, s podezřením na porušení zásad 3E, tudíž se proti takovému výsledku nemohl bránit už v průběhu tohoto ověřování, což dle žalobce jen dokládá, že forma kontroly byla zvolena ze strany žalovaného, resp. jeho kontrolních orgánů, chybně a žalobce byl tak na svých procesních právech zkrácen.

Duplika

29. Žalovaný v duplice ze dne 12. 8. 2024 setrval na názoru, že je žaloba nedůvodná a poukázal mj. na to, že se dle něj žalobce snaží vytvořit iluzi, že je sankcionován pouze za to, že opakovaně nevyzval účastníka Vymyslický k objasnění jeho nabídky. S tímto žalovaný nesouhlasí a uvádí, že neprovedení opakované výzvy byl pouze jeden z více problematických kroků zadavatele, přičemž je třeba věnovat pozornost celkovému kontextu případu, zejména tomu, že zadavatel nikterak neřešil vztah mezi účastníkem Vymyslický a vybraným dodavatelem. Dále žalovaný uvedl, že opakovaná výzva dle § 46 odst. 1 ZZVZ provedena nebyla a snaha o neformální telefonické kontaktování účastníka není s výzvou dle § 46 odst. 1 ZZVZ srovnatelná. Zároveň případná neúspěšná telefonická snaha o kontaktování účastníka žádným způsobem nebrání v provedení opakované výzvy dle § 46 odst. 1 ZZVZ. Žalobce, resp. jím pověřená hodnotící komise, se však spokojila pouze s tím, že účastník Vymyslický na výzvu nereagoval a telefonicky nebyl k zastížení, a o více než 3 mil. Kč levnější nabídku vyřadila, aniž by se zabývala možným účelovým jednáním účastníka Vymyslický a jeho vztahu s vybraným dodavatelem.
30. Dále si je žalovaný vědom skutečnosti, že ÚOHS ani orgány činné v trestním řízení nezákonně jednání účastníka Vymyslický ani vybraného dodavatele neprokázaly. Žalovaný pochopitelně ctí presumpci neviny, nicméně finanční oprava nebyla uložena za bid rigging ani za porušení trestněprávních předpisů, nicméně za to, že příjemce jednal bez náležité péče a neprovedl veškeré úkony, které měl k dispozici, k zajištění hospodárného, účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Při posuzování způsobilosti výdajů si poskytovatel dotace může a musí učinit vlastní správní uvážení o dodržení dotačních pravidel, respektive o dodržení právních norem, na které dotační pravidla odkazují. A v této souvislosti si poskytovatel dotace nemohl nevšimnout již dříve popsanych podezřelých okolností, přičemž žalobce v roli zadavatele tyto okolnosti nikterak nerefletoval, a to ani přesto, že na ně byl upozorněn již v průběhu zadávacího řízení prostřednictvím námitek podaných třetím účastníkem (účastník OTIS).

31. K finanční opravě žalovaný uvedl, že vnímá, že se s žalobcem rozchází v posouzení předmětné situace, včetně náhledu na to, zda lze nabídkovou cenu vyloučeného dodavatele považovat za cenu, od které lze odvodit výši výdajů, které porušují pravidla 3E, a jsou proto nezpůsobilé k proplacení. Nicméně žalovaný má za to, že v napadeném rozhodnutí pregnantně popsal, jaké důvody jej vedly k vyčíslení nezpůsobilých výdajů v podobě rozdílu mezi nabídkovými cenami vyloučeného dodavatele a účastníka Vymyslický, přičemž předmětný rozdíl označil za výdaj nepřiměřený, a tedy nezpůsobilý. Tento způsob výpočtu finanční opravy odpovídá dlouhodobé rozhodovací praxi žalovaného, která opakovaně obstála v soudním přezkumu (k tomu odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 A 9/2021-54)
32. Stran tvrzení žalobce, že by mu veřejnosprávní kontrola například umožnila namítat podjatost kontrolujícího žalovaný uvádí, že žalobce měl kdykoliv možnost požádat poskytovatele nebo CRR o identifikaci osob, které se na přípravě Informace o nevyplacení části dotace, podílely a tyto subjekty by této žádosti bez potíží vyhověly. Nevyplacení části dotace vychází z objektivních skutečností zjištěných administrativním ověřením procesu výběru dodavatele předmětné veřejné zakázky provedeného pracovníky CRR a úvahy žalobce, že by jiný kontrolor mohl dospět k odlišnému zjištění skutkového stavu nebo k odlišnému právnímu posouzení případu jsou pouhou spekulací. Zjištění bylo nejprve zcela převzato poskytovatelem dotace, který závěry administrativního ověření nezpochybnil a provedl opatření dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, jež bylo následně potvrzeno rozhodnutím ministra pro místní rozvoj v řízení o námitkách podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel. Tento několikastupňový systém dle názoru žalovaného vylučuje, aby opatření spočívající v nevyplacení části dotace mohlo být ovlivněno subjektivním názorem konkrétního pracovníka CRR nebo poskytovatele dotace.

Triplika

33. V triplice ze dne 16. 9. 2024 žalobce setrval na důvodnosti své žaloby a dále reagoval na dupliku žalovaného, když uvedl, že nepovažuje v praxi zadávacích řízení dle ZZVZ za standardní, a to ani v kontextu naplňování zásad 3E, aby zadavatelé činili vůči určitému dodavateli opakované písemné výzvy o objasnění nabídky týkající se té samé záležitosti, pokud takový dodavatel na první výzvu o objasnění nereaguje, ani nijak neprojeví iniciativu odpovědět, např. žádostí o prodloužení lhůty pro příslušnou odpověď stanovenou zadavatelem ve výzvě, a to zvláště v případě, kdy příslušný dodavatel nereaguje ani na jiné telefonické kontaktování. Naopak případně učiněná opakovaná písemná výzva zadavatelem vůči dodavateli Vymyslický by mohla být chápána jako obcházející zásadu rovného zacházení (dle ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ) ve vztahu k ostatním dodavatelům. K zásadě rovného zacházení a jejího naplnění poté odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 A 9/2021-54. Na podporu svého tvrzení o fakultativnosti postupu dle ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 16. 9. 2022, č. j. 9 Afs 80/2022-46, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2021, č.j. 31 Af 83/2020-80.
34. K tvrzení žalovaného, že žalobce dostatečně nezkoumal vztah vybraného dodavatele a účastníka Vymyslický, žalobce namítá, že taková tvrzení žalovaný do dnešního dne nijak důkazně neprokázal. Žalobce namítá, že nevyhodnotil jednání účastníka Vymyslický a

vybraného dodavatele jako protizákonné, protože neměl důkazy o tom, že by došlo v rámci ZŘ k účelovému či tendenčnímu jednání výše uvedených dodavatelů. Dle žalobce je pouze žalovaný toho názoru, resp. má podezření, že se o takové jednání jednalo, a nedbá ani na výsledky prověřování orgánů, které toto jednání prošetřovaly a měly k tomu příslušnou pravomoc. Žalobce má tak za to, že žalovaný jej chce trestat za to, že dle jeho názoru neučinil maximum směrem k odhalení potenciálního bid riggingu. To, že bid rigging shledán nebyl, již žalovaný nebere v úvahu.

35. Odkaz žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17.3.2023, č. j. 3 A 9/2021-54 (na podporu výpočtu opatření za Zjištění 1), je dle žalobce nepřiléhavý, neboť v tam posuzované věci došlo za porušení zásad 3E k udělení korekce ve výši 25 % z částky podpory, nikoliv ke krácení způsobilých výdajů na základě rozdílu v cenách nabídek. Není tedy pravdou, jak tvrdí žalovaný, že způsob výpočtu finanční opravy (v podobě rozdílu mezi nabídkovými cenami účastníků zadávacího řízení) odpovídá dlouhodobé rozhodovací praxi, kdy jako příklad uvádí právě shora uvedený rozsudek Městského soudu v Praze. Na tomto žalobce také ilustruje, že žalovaný postupuje v různých případech krácení dotace za porušení pravidel 3E zcela odlišně.
36. Závěrem žalobce uvedl, že CRR, potažmo žalovaný, jednal v rámci kontroly Žádosti o platbu v rozporu s vlastními OPŽP – jejich kapitolou 5.1., když si i přes domnělé porušení zásad 3E nevyžádal od žalobce zejména podrobné odůvodnění hodnocení nabídek, ze kterého bude jednoznačně vyplývat, že zásady 3E byly dodrženy, pokud ve výběrovém nebo zadávacím řízení nebyla vybrána nabídka s nejnižší nabídkovou cenou bez ohledu na stanovený způsob hodnocení. Dle žalobce je tak zřejmé, že CRR, potažmo žalovaný, nedodržel povinnosti, ke kterým byl dle svých vlastních pravidel popsanych v OPŽP povinen, pokud chtěl vůbec učinit závěr o nedodržení zásad 3E ze strany žalobce.

Správní spis

37. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že žalovaný zastřešuje operační program s názvem „Integrovaný regionální operační program“ (dále „IROP“), z něhož je spolufinancován i projekt s registračním číslem CZ.06.3.33/0.0./0.0./16_037/0009113 s názvem „Revitalizace Baťova mrakodrapu“. V rámci tohoto projektu byly ze strany žalobce uzavřeny smlouvy na veřejné zakázky s pořadovým číslem 0006 a názvem „Budova č. 21 – Obnova páternosteru“ („VZ0006“) a s pořadovým číslem 0009 a názvem „Modernizace výtahů v 21. budově“ („VZ0009“). Obě zakázky byla zadány v režimu zjednodušeného podlimitního řízení dle § 53 ZZVZ.
38. Na základě výsledku administrativního ověření Žádosti o platbu č. CZ.06.3.33/0.0./0.0./16_037/0009113/2019/001/POST („Žádost o platbu“) provedeného CRR, jež ve vztahu k IROP vykonává roli zprostředkujícího subjektu dle přímo použitelných předpisů EU, nebyla žalobci opatřením poskytovatele dotace dle ustanovené § 14e rozpočtových pravidel vyplacena část dotace poskytnuté z IROP na shora uvedený projekt (v tomto rozsudku „opatření“), neboť dle závěru administrativního ověření, se kterým se poskytovatel dotace ztotožnil, se příjemce (žalobce) dopustil porušení dotačních pravidel uvedených ve Zjištění 1 (týkající se VZ0009) a Zjištění 2 (týkající se VZ0006), přičemž soud k obsahu těchto zjištění odkazuje na příslušnou část argumentace žalobce v části „žalobní body“, kde je soud popsal pro větší porozumění žalobních námitek.

39. Proti výše uvedenému opatření Řídícího orgánu Integrovaného regionálního programu přijatému na základě závěrů kontroly CRR, podal příjemce dotace (nyní žalobce) námitky. O těchto námitkách rozhodl ministr pro místní rozvoj v napadeném rozhodnutí tak, že opatření je oprávněné, námitky příjemce dotace jsou nedůvodné, a opatření potvrdil.
40. Proti tomuto rozhodnutí byla žalobcem (v řízení před správními orgány vystupujícím jako příjemce dotace) podána žaloba.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

41. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
42. Žaloba byla podána včas a osobou oprávněnou.
43. Žaloba je důvodná.
44. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem účastníci nevyjádřili výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
45. Soud předesílá, že v této věci je spornou otázkou, zda došlo ze strany žalobce při zadávání předmětných veřejných zakázek k postupu v rozporu s pravidly 3E, když opakovaně nevyzval účastníka Vymyslický dle ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ k objasnění mimořádně nízké cenové nabídky (dále „MNCN“) a nezabýval se možným tendenčním jednáním účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele ve snaze ovlivnit ZŘ (v rámci VZ0009), dále zda žalobce postupoval v rozporu se zásadou transparentnosti, když u vybraného dodavatele posoudil podmínku účasti v ZŘ spočívající v kritériu technické kvalifikace podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. a) ZZVZ jako splněnou, aniž by z nabídky vybraného dodavatele bylo možné jednoznačně dovodit, zda předloženou referencí prokázal splnění tohoto kritéria. Pro přehlednost se městský soud rozhodl rozdělit tuto část rozsudku na část věnující se námitkám a otázkám týkajících se Zjištění 1 (VZ 0009) a na část věnující se Zjištění 2 (VZ0006).

a) Zjištění 1

46. V rámci námitek směřujících ke Zjištění 1 se soud nejprve zabýval otázkou, zda žalobce postupoval v rozporu se zásadami 3E, když opakovaně nevyzval účastníka Vymyslický k objasnění nacenění některých položek. Žalobce je toho názoru, že jde pouze o fakultativní postup, jak plyne z litery ustanovení § 46 ZZVZ a judikatury, a proto neporušil žádnou svou povinnost a potažmo ani zásady 3E. Žalovaný naopak tvrdí, že absence opakované výzvy tomuto účastníkovi je v rozporu se zásadami 3E a že žalobce měl vynaložit větší úsilí při komunikaci v ZŘ ve vztahu k účastníkovi Vymyslický. Tímto

svým jednáním se tak dle žalovaného žalobce dost možná připravil o výhodnější cenovou nabídku, a tak neúčelně vynaložil veřejné prostředky.

47. Dle ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
48. Soud musí poukázat na slovo „může“, které již na první pohled značí fakultativnost předmětného postupu. Ke stejnému názoru dospěl např. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 23. 11. 2021, č.j. 31 Af 83/2020-80, v němž seznal, že „Z dikce § 46 odst. 1 rozsudek ZZVZ je zřejmé, že vyzvání účastníka k odstranění pochybností nebo doplnění chybějících údajů je postupem fakultativním. Uvedené vyplývá zejména z použití slova „může“, jež jasně ukazuje, že se jedná o možnost a nikoliv povinnost.“ Ve výše nadepsaném rozsudku krajský soud taktéž odkázal na rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2015, č. j. 10 As 55/2015-46, ve kterém si kasační soud tento názor taktéž osvojil.
49. Soud odkazuje také na komentář k předmětnému ustanovení ZZVZ, v němž je uvedeno, že „Jak je již naznačeno výše, postup dle § 46 odst. 1 je nutné vnímat jako postup fakultativní, ke kterému není zadavatel ze zákona nucen.“ (PODEŠVA, V., SOMMER, L., VOTRUBEC, J., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI] Wolters Kluwer, 2024).
50. S přihlédnutím k výše uvedenému ustanovení, judikatuře a komentáři soud dospěl k závěru, že postup dle ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ je pouhou fakultativní možností zadavatele veřejné zakázky. Samotný fakt, že se jedná o pouhou fakultativní možnost, však nemůže vyloučit závěr žalovaného, že žalobce nevyzváním účastníka Vymyslický postupoval v rozporu se zásadami 3E. To je nutné posoudit s přihlédnutím k samotnému řešenému případu. Soud se proto blíže zabýval tím, zda žalobce skutečně nepochybil, když k opakované výzvě účastníka Vymyslický nepřistoupil.
51. Pro posuzovaný případ je dle názoru soudu nutné poukázat také na zásadu rovného zacházení upravenou v ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ. S ohledem na ni je totiž nutné posoudit, zda by další výzva nezáškodnila účastníka Vymyslický oproti dalším účastníkům ZŘ. Soud je toho názoru, že je tato otázka na místě, jelikož v zadávacím řízení, jež má charakter velmi formální a dbající na rovnost mezi jeho účastníky, by mohla výzva v určitých případech představovat výhodu účastníka ZŘ, jež by následně mohla ovlivnit výsledek takového řízení. Soud má za to, že pokud žalobce jako zadavatel veřejné zakázky přistoupil pouze k jedné výzvě jak účastníka Vymyslický, tak vybraného dodavatele, nezaložil nerovnost mezi těmito subjekty, ani mezi nimi a třetím účastníkem ZŘ. V případě, že by však dále zjišťoval nad rámec požadavků vyvstávajících z právního řádu a zásad 3E, mohlo dojít k nerovnému zacházení, a tedy porušení zásady rovnosti. To, zda a v jaké intenzitě by byla zásada rovnosti porušena, však nepřísluší soudu posuzovat, jelikož k opakované výzvě ze strany žalobce nedošlo. Soud má za to, že otázka opakované výzvy pouze jednomu z účastníků má větší přesah, kterému se však žalovaný ve svém rozhodnutí náležitě nevěnoval, když setrval na tvrzení o porušení zásad 3E pouze v obecné rovině.

52. K samotnému tvrzení o potřebnosti výzvy dle ustanovení §46 odst. ZZVZ soud poukazuje na to, že je v Protokolu o jednání komise č. 2 ze dne 14. 3. 2018 zaznamenáno, že se žalobce (zadavatel veřejné zakázky) několikrát pokoušel o telefonické kontaktování účastníka Vymyslický za účelem objasnění věci. Tyto pokusy však byly dle protokolu i vyjádření žalobce v žalobě marné. Soud si je vědom potřeby nakládat s veřejnými prostředky hospodárně, efektivně a účelně, dle soudu však nelze požadavky na takovéto jednání vykládat extenzivně a bez přihlédnutí k řešení věci. Právě tak postupoval žalovaný, když mezi důvody pro finanční opravu uvádí právě absenci opakované výzvy ze strany žalobce.
53. Soud se s takto provedeným extenzivním výkladem požadavků plynoucích ze zásad 3E nemohl ztotožnit. Z výše uvedeného je totiž patrné, že se žalobce snažil objasnit mimořádně nízkou cenou položek některých účastníků ZŘ (položky naceněny ve výši 0,- Kč, v rozporu se zadávací dokumentací). Na tuto první výzvu reagoval pouze vybraný dodavatel. I přes neaktivitu účastníka Vymyslický se ale žalobce snažil zjistit potřebné informace za pomoci telefonického kontaktování tohoto účastníka, avšak marně. Soud musí na tomto místě poukázat na výše uvedenou fakultativní povahu postupu dle § 46 odst. 1 ZZVZ. I přes fakultativnost tohoto postupu jej však žalobce využil. Z toho lze dle názoru soudu vyvodit pouze snahu žalobce o řádný průběh ZŘ a o dodržení zásad 3E. Naopak dle soudu nelze žalobci vytýkat, že neučinil ve vztahu k účastníkovi Vymyslický výzvu opakovanou. V tomto tak dle soudu žalobce postupoval v souladu se zásadami 3E, a proto je dle soudu námitka žalobce v této části důvodná.
54. Dále se soud zabýval tím, zda žalobce pochybil, když se nezabýval možným tendenčním jednáním účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele ve snaze ovlivnit ZŘ, a nepřistoupil ke zrušení ZŘ pro pochybnosti o zákonnosti postupu jeho účastníků, což je další z jednání, za něž mu byla v souhrnu v rámci Zjištění 1 zkrácena dotace.
55. Žalobce uvedl, že žádné indicie o možném tendenčním jednání některých účastníků ZŘ neměl. Poukázal na to, že žalovaným tvrzené jednání účastníků ZŘ prošetřovala policie, i ÚOHS, ale žádný z těchto orgánů toto jednání neshledal protiprávním. Tyto orgány navíc dle žalobce disponovaly daleko „širšími zákonnými vyšetřovacími nástroji“, než měl k dispozici žalobce a rovněž jim byla dána delší lhůta pro prošetření, jak takové jednání prokázat. Tvrzení žalovaného o tendenčním jednání účastníků ZŘ má proto být dle žalobce čistě spekulativní a účelové pro obhajobu tvrzení o porušení zásad 3E ze strany žalobce, jelikož není ničím doložené a prokázané.
56. Žalovaný má za to, že tyto indicie musely být žalobci známy. Odkázal k tomu na možné personální propojení těchto účastníků, dále pak na skutečnost, že se žalobce nikterak nezabýval možným účelovým jednáním účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele, ačkoliv bylo dle žalovaného z jejich nabídek zřejmé, že existovalo důvodné podezření na „bid rigging“, případně jiné nezákonné jednání.
57. Soud se domnívá, že ze samotné shody příjmení jednatelů předmětných společností nelze bez dalšího dovozovat jejich personální propojení. Z napadeného rozhodnutí soud neseznal, že by se správní orgány zabývaly zjišťováním, zda se doopravdy jedná o osoby

personálně propojené na základě rodinné vazby či o pouhou shodu jmen. Stejně tak má soud za to, že i kdyby se jednalo o jednu rodinu, není ani z této informace možné bez dalšího dovodit možný protizákonný postup při účasti předmětných společností v ZŘ. V rodině samozřejmě mohou panovat vlídné vztahy, které se mohou promítnout také v podnikatelské rovině, stejně tak je ale možné, že rodinné vztahy „idyllické“ nebudou, což může vést ke konkurenčnímu boji mezi předmětnými společnostmi.

58. Ačkoliv je možné přisvědčit žalovanému v tom, že se žalobce možným personálním propojením dostatečně srozumitelně nezabýval, soud přihlédl rovněž ke Sdělení výsledku šetření podnětu ze strany ÚOHS, č. j. ÚOHS-23960/2022/512, z něhož jasně plyne, že se v tomto případě jedná o dva dodavatele (vybraný účastník a účastník Vymyslický). V tomto Sdělení ÚOHS dále uvedl, že se již zabýval také otázkou, zda nedošlo ze strany výše uvedených účastníků k jednání, jež by naplňovalo znaky zakázané dohody bid rigging, přičemž uvedl, že naplnění znaků takovéto dohody mezi účastníky neshledal. Dle ÚOHS proto žalobce nepochybil, když výše uvedené dodavatele nevyloučil ze ZŘ s odkazem na ustanovení § 107 odst. 5 ZZVZ. Pro úplnost soud uvádí, že Policie prověřovala možnou trestnou činnost skupiny osob (účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele), avšak trestní stíhání ve věci zahájeno nebylo. Lze proto dovodit, že nebyly shledány důvody pro jeho zahájení. Soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobce nepochybil, když se blíže nezabýval možným tendenčním jednáním účastníka Vymyslický a vybraného dodavatele, a nepochybil ani v tom, když nepřistoupil ke zrušení ZŘ, jak navrhoval žalovaný. Proto i tuto námitku shledal důvodnou.
59. Žalobce dále namítá chybný způsob výpočtu krácení dotace u Zjištění 1., když žalovaný způsob výpočtu krácení dotace ničím nepodložil. Výpočet krácení dotace provedený žalovaným, tj. odečtení ceny účastníka druhého v pořadí – vybraného dodavatele od ceny účastníka prvního v pořadí – účastníka Vymyslický, je dle žalobce ničím nepodloženým, netransparentním a excesivním ad hoc výpočtem, který nelze bez dalšího přijmout. Tento výpočet je dle žalobce rovněž v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Dle žalobce si žalovaný nemůže být ani zcela jistý, že by nabídková cena účastníka Vymyslický byla ve smluvním plnění cenou konečnou. Dále žalobce namítá, že je paradoxní, že žalovaný v Rozhodnutí MMR na jedné straně vyčítá žalobci, že se nechoval dle zásad 3E, když nezrušil ZŘ při žalovaným tvrzené existenci podezření z ovlivnění zadávacího řízení, účelového a tendenčního jednání účastníků zadávacího řízení ve snaze ovlivnit výběr dodavatele, a na druhé straně pro výpočet krácení dotace použil žalovaný bez zaváhání či detailního zdůvodnění nabídkovou cenu účastníka Vymyslický jako cenu reálnou. Dle žalobce si měl žalovaný pro potřeby stanovení finanční opravy nechat vytvořit expertní posudek týkající se reálnosti nabídkové ceny účastníka Vymyslický, což však neučinil a zatížil tak své rozhodnutí vadou.
60. Žalovaný uvedl, že finanční oprava byla vyčíslena v souladu s dotačními pravidly a se zásadou proporcionality. Dále uvedl, že při určení „ceny v místě a čase obvyklé“ vzal v potaz nabídku účastníka Vymyslický, jelikož ze skutkových okolností případu plyne, že se jednalo o nabídkovou cenu, za kterou bylo možné realizovat předmět plnění veřejné zakázky. Poskytovatel dotace rovněž přihlédl k tomu, že nabídková cena účastníka Vymyslický nebyla posouzena jako mimořádně nízká ve smyslu § 113 ZZVZ ani samotnou hodnotící komisí. Žalovaný také nesouhlasí s tvrzením žalobce, že dotační

pravidla nestanoví žádnou finanční opravu za porušení pravidel 3E. K tomuto žalovaný odkazuje na část II odst. 3 Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace, z nichž plyne, že nezpůsobilé výdaje uhradí příjemce dotace z vlastních zdrojů.

61. Z napadeného rozhodnutí soud seznal, že sankce uložená žalobci – finanční oprava ve výši 3 036 779,63 Kč byla vypočtena jako rozdíl mezi nabídkami vybraného dodavatele (ve výši 23 309 564,95 Kč) a účastníka Vymyslický (ve výši 20 210 782,09 Kč), přičemž tento rozdíl byl následně poměrově zkrácen v části vztahující se ke způsobilým výdajům, tedy ve výši 89,99 % z částky 3 098 782,86 Kč. Tato poměrná částka činí 2 788 594,70 Kč bez DPH, resp. 3 374 199,58 Kč vč. DPH. Výše výdajů identifikovaných žalovaným jako nezpůsobilých je 3 374 199,58 Kč vč. DPH (z toho dotace 3 036 779,63 Kč).
62. Tento výpočet sankce nemůže při soudním přezkumu obstát z následujících důvodů. Zaprvé je nutné upozornit na skutečnost, že soud již výše v tomto rozsudku shledal, že žalobce nepochybil, pokud opakovaně nevyzval účastníka Vymyslický k objasnění skutečností dle § 46 odst. 1 ZZVZ a následně ho ze zadávacího řízení vyloučil. Soud poukazuje na to, že účastník byl vyloučen, jelikož jeho nabídka neobsahovala údaje o cenách u dvou položek. Dle soudu tak není možné uzavřít, že by tato cenová nabídka mohla sloužit pro výpočet uloženého opatření, když je sama zatížena pochybnostmi o své správnosti. S tímto se rovněž pojí otázka proveditelnosti zakázky za tuto cenu. K tomuto soud odkazuje na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, jež byla 25 076 000, Kč bez DPH. Soud si je vědom, že tato hodnota nemusí zcela odpovídat skutečné odpovídající ceně zakázky v místě jejího plnění a může se od ní odchýlit. Tato odchylka však může směřovat jak k ceně nižší, tak k ceně vyšší. Pakliže byla cenová nabídka účastníka Vymyslický o 4 865 218 Kč nižší, může to dle soudu vyvolat zcela oprávněné pochybnosti o její proveditelnosti. Stejně tak není možné přisvědčit poukazu žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 A 9/2021–54. V tomto rozsudku byla totiž žalobci uložena finanční oprava ve výši 25 % z částky podpory, a nikoliv z nezpůsobilých výdajů, tak jak byly žalovaným vypočteny v nyní řešené věci.
63. Námitka žalobce směřující proti výpočtu finančního opatření u Zjištění 1 je proto dle soudu také důvodná. Soud předesílá, že se proporcionalitou uložené sankce přímo zabývat nemohl, jelikož seznal, že sankce byla správnými orgány stanovena v rozporu se zákonem. Městský soud proto nemohl posoudit, zda žalovaný při uložení sankce přihlédl k závažnosti a charakteru jednání žalobce, ale také k charakteru a hodnotě předmětné zakázky.

b) *Zjištění 2*

64. V rámci námitek směřujícím ke Zjištění 2 se soud nejprve zabýval spornou otázkou, zda se žalobce dopustil porušení zásady transparentnosti ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ tím, že posoudil podmínku účasti v ZŘ spočívající v kritériu technické kvalifikace podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. a) ZZVZ jako splněnou, aniž by z nabídky vybraného dodavatele bylo možné jednoznačně dovodit, zda předloženou referencí „Rekonstrukce páternosteru – Městský úřad Praha“ prokázal splnění předmětného kritéria technické kvalifikace, neboť z předložených nabídek vybraného dodavatele a účastníka Vymyslický bylo patrné, že oba tito účastníci předložili k prokázání splnění předmětného kritéria shodnou referenční zakázku, a zároveň oba uvedli neurčitou identifikaci objednatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

65. Žalobce namítá, že se hodnotící komise v protokolu blíže nezabývala rozporuplností nebo nejasností předmětné referenční zakázky vybraného dodavatele, jelikož neměla pochybnost o její pravosti či existenci. Nedostatek v určitosti objednatele referenční zakázky byl vyhodnocen jen jako čistě formální nepřesnost nemající potenciál vyvolat důvodnou pochybnost o pravosti referenční zakázky. Pochybnost o pravosti či existenci reference dle žalobce nevyvolala ani zvolená identifikace referenčního objednatele, ani do určité míry jistá shodnost referenční zakázky s tou, kterou předložil účastník Vymyslický. Žalobce se dále domnívá, že disponoval potřebnými podklady pro řádné posouzení splnění technické kvalifikace dle ustanovení § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Stran samotného pojmu „Městský úřad Praha“ žalobce uvedl, že se domníval, že se jedná o zkomoleninu Magistrátu hlavního města Prahy, a nepojal tak o referenční zakázce podezření.
66. Žalovaný označil tvrzení žalobce, že neměl pochybnosti o pravosti předmětné referenční zakázky, za alibistické a uvedl, že touto logikou by musela hodnotící komise téměř bezvýhradně akceptovat jakoukoliv referenci předloženou účastníkem. Postup žalobce při posuzování a hodnocení nabídek je dle žalovaného laxní a nedbalý, když se zřetelnými nedostatky nabídek nezabýval.
67. Dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ *žadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.*
68. Soud se v tomto případě musí přiklonit na stranu žalovaného a k jeho právnímu názoru, jenž je uvedený v napadeném rozhodnutí. Dle soudu musely již s přihlédnutím k samotnému názvu referenční zakázky (Rekonstrukce páternosteru – Městský úřad Praha) vyvstat pochybnosti o referenční zakázce. V případě Hlavního města Prahy, jako i každého jiného statutárního města (tedy i Zlína) se městský úřad nazývá magistrát. Statutární města se dále dělí na městské obvody, jež jsou dále specifikovány v jejich názvu. Tyto informace považuje soud za notoriety. Soud proto nemůže přisvědčit tvrzení žalobce o prosté neznalosti členění Prahy. Pakliže poté žalobce nepřistoupil k bližšímu zkoumání předmětné referenční zakázky, tj. např. zjištění, zda se jedná o zakázku provedenou na magistrátu či na některém z úřadů městských částí, zatížil svůj postup chybou. K tomu je nutné dále přičíst skutečnost, že se předmětného ZŘ účastnili dva účastníci, kteří měli tuto zakázku shodně identifikovanou, a navíc s neurčitou identifikací objednatele (pouze podpis objednatele, bez specifikace osoby). Na základě výše uvedeného neshledal soud námitku směřující proti zjištění o porušení zásady transparentnosti ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ důvodnou.
69. Sankce, která byla žalobci uložena ve formě finanční opravy za Zjištění 2 je dle názoru soudu v souladu s principem proporcionality. K proporcionalitě finančních oprav se vyjádřil také NSS ve svém rozsudku ze dne 10. 6. 2019, č. j. 2 Afs 192/2018-74, když uvedl, že: „*Již samotné sazby uvedené v sazebníku finančních oprav tedy lze považovat za naplňující požadavek nezbytné přiměřenosti mezi porušením určitého pravidla a za něj následující opravou, neboť předmětný sazebník obsahuje velmi přesně a konkrétně uvedený „popis případu“, čili možného porušení regulatorního rámce dotačních pravidel, a k nim připadající výši procentní sazby finanční opravy z částky poskytnuté podpory na dotčenou veřejnou zakázku; právě tato poměrně velká kazuističnost jednotlivých případů možného porušení zaručuje*

přiměřenou individualizaci sazby výše opravy vzhledem ke konkrétnímu jednání příjemce dotace. U značného množství jednotlivých případů (včetně projednávané věci) navíc existují snížené sazby (u některých pochybení dokonce hned několik snížených sazeb), které umožňují při určování výše finanční opravy skutečně přihlížet k závažnosti a důsledkům konkrétního porušení s ohledem na specifickou každého jednotlivého případu.“ Tento závěr byl opakovaně potvrzen, např. v rozsudku NSS ze dne 7. 7. 2023, č. j. 10 Afs 271/2021-36. Městský soud má za to, že ani v tomto ohledu žalovaný nepochybil, jelikož přihlédl k závažnosti a charakteru jednání žalobce, ale také k charakteru a hodnotě zakázky (odůvodnění uložené sankce na s. 18 až 19 napadeného rozhodnutí).

Procesní pochybení

70. Soud se dále zabýval námitkami možného procesního pochybení ze strany žalovaného, které míří jak na Zjištění 1, tak na Zjištění 2. Žalobce namítá, že žalovaný pochybil, když při prvotním podezření na porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek nezahájil vůči žalobci veřejnosprávní kontrolu ve smyslu kapitoly 22.2.4, potažmo 22.3 OPŽP a dle kontrolního řádu. Tímto měl žalovaný upřít žalobci uplatnění příslušných práv uvedených v kapitole 22.3.1 OPŽP a v ustanovení § 10 kontrolního řádu. Dále k tomuto žalobce poukazuje na celkovou délku řízení, která činila cca 4 a půl roku, což dle žalobce nelze považovat za administrativní ověření ve smyslu kapitoly 22.2.1 OPŽP.
71. Dále žalobce uvádí, že ačkoliv předseda ÚOHS v předmětném druhostupňovém rozhodnutí shledal, že se žalobce dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že v rozporu se zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 ZZV posoudil referenční podmínku v nabídce vybraného dodavatele jako splněnou, aniž by tato skutečnost z dokumentace o zadávacím řízení jednoznačně vyplývala, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku, má žalobce za to, že ani sám ÚOHS, nepostavil na jisto, zda předmětná referenční zakázka existovala či nikoliv, přičemž toto ve své správní žalobě ze dne 23. 1. 2023, kterou podal žalobce proti druhostupňovému rozhodnutí ÚOHS ke Krajskému soudu v Brně, rovněž předsedovi ÚOHS vytýká.
72. Žalobce má za to, že jelikož žalovaný v rámci Procesu posuzování Žádosti o platbu nikdy nezahájil veřejnosprávní kontrolu, přičemž v podstatě jen čekal na šetření jiných orgánů, jejichž závěry v podstatě převzal, byla žalobci upřena možnost se legitimně bránit a uplatnit svá práva, která by mu jako kontrolované osobě příslušela v průběhu celé veřejnosprávní kontroly, pokud by tato byla zahájena ze strany žalovaného, resp. CRR, a to ve smyslu zákona o finanční kontrole ve veřejné správě a kontrolního řádu.
73. Žalovaný naopak uvedl, že nepochybil, když nezahájil veřejnosprávní kontrolu, jelikož v posuzovaném případě měl žalovaný na základě provedeného administrativního ověření předmětných veřejných zakázek k dispozici veškeré relevantní podklady týkající se průběhu předmětných zadávacích řízení, na jejichž základě byly dány důvodné pochybnosti o souladu postupu příjemce dotace s dotačními pravidly a právními předpisy. Za takového stavu by pak dle žalovaného nemohla přinést veřejnosprávní kontrola žádné nové informace, jež by měly na zjištění skutkového stavu věci a jeho právní posouzení vliv.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Stejně tak nebyl dle žalovaného žalobce zkrácen na svých procesních právech, jelikož mohl užít opravného prostředku dle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel – námitky.

74. Soud i u této námitky přisvědčil právnímu názoru žalovaného, jelikož má za to, že nedošlo k omezení či dokonce upření procesních práv žalobci v souvislosti s nezahájením veřejnosprávní kontroly. Soud předesílá, že veřejnosprávní kontrola je pouze jednou z možností, jak zjistit skutečný stav posuzované věci. Ačkoliv je možné dát žalobci za pravdu, že administrativní ověření trvající cca 4 a půl roku je velmi nestandartní (a samotná doba je dle názoru soudu na samé hraně únosnosti s ohledem na požadavek procesní rychlosti správních orgánů), nebylo ze strany správních orgánů omezeno právo žalobce do správního řízení v rámci možností vstupovat. Žalovaný dle soudu správně ve svých podáních poukazuje na to, že podjatost osob bylo možné zjišťovat i mimo postupy dle kontrolního řádu, ale hlavně byly žalobci ponechány opravné prostředky proti nevyplacení dotace – námitky dle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel. O tomto opravném prostředku poté rozhoduje slovy zákona „*ten, kdo stojí v čele poskytovatele*“. Tímto je pak dán devolutivní účinek opravného prostředku, jenž by měl být s to zajistit jeho objektivní posouzení.
75. K námitce týkající se postupu ÚOHS zdejší soud znovu připomíná, že proti jeho rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Ten je proto v rámci svého řízení příslušný tato rozhodnutí přezkoumat a posoudit jejich zákonnost. Městský soud se proto nezabýval námitkami týkajícími se tohoto rozhodnutí a v tomto rozsahu odkazuje na řízení u vedené u krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Af 4 /2023.
76. Pro výše uvedené není žalobní námitka týkající se procesních pochybení důvodná.

Závěr a náklady řízení

77. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému dalšímu řízení.
78. V dalším řízení žalovaný zohlední závěry, k nimž došel soud výše v bodech 41. – 76. rozsudku. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
79. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které však spočívají pouze v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, neboť žalobce (jako vyšší územní samosprávný celek) nebyl zastoupen advokátem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopad 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu